

Technické zbraně u nás a v cizině.

P—k.:

Násilný přechod vodního toku.

Generál Loizeau, uznaná francouzská vojenská autorita, uveřejnil pod hořejším nadpisem v dubnovém čísle Revue d'infanterie 1938 studii, která zdařile shrnuje podmínky provedení násilného přechodu vodní překážky a jež stojí za to, aby s ní byl seznámen i náš čtenář.

Není sporu o tom, že význam vodních překážek v moderním boji neobyčejně stoupl vlivem širokého používání útočné vozby všech druhů. Obránce volí dnes své postavení zpravidla za vodním tokem, neboť násilný přechod dobře bráněného vodního toku je dodnes podnik velmi obtížný, který se může zdařit jen tehdy, použije-li se hojných prostředků jak palebných, tak ženijních, připraví-li se operace do nejmenších podrobností a provede na široké frontě. Základní podmínkou úspěchu je překvapení, plynoucí z dokonalého utajení příprav a mající za účel dosáhnout aspoň v prvním údobí přechodu dostatečně hlubokého předmostí na nepřátelském břehu.

Generál Loizeau zdůrazňuje, že přechod se provádí podle zásad útoku na opevněné postavení.

Protivník bude mít obvyčejně své pásmo hlavního odporu co nejblíže u řeky, takže hlavní palebná přehrada bude na řece samé. Někdy však může vést své postavení 4—5 km daleko od řeky, na výšinách, kde může postavení lépe zastřít a kde bude moci snáze cirkulovat; dosáhne i výhody, že zastaví útočníka právě ve chvíli, kdy se jeho dělostřelectvo po dobytí předmostí octne na hranicích účinného dosahu. Obránce musí však i v tomto případě posunout své PS. až na řeku s úkolem odporu na místě. Nevýhodou tohoto způsobu obrany je to, že dává protivníkovi poměrně mnoho prostoru, kterého nevyhnutelně potřebuje k rozvoji dalšího manévru. V dnešní době zdokonalené OPÚV. se s ním však setkáme častěji než v dobách minulých, kdy obavy před nápořem ÚV. nutily obránce, aby se přimkl těsně k řece.

Místa přechodu musí být kryta jednak pozemním, jednak vzdušným předmostím. Půjde především o to, aby místa přechodu byla mimo dosah nepřátelského dělostřelectva střední donosnosti. To vyžaduje u útočníka převahy palby nejen čelně, ale i do boků, neboť obránce bude se snažit působit na předmostí zejména s boků. Násilný přechod vyžaduje tedy hodně dělostřelectva s hojným střelivem. Vzdušné předmostí vytvoří letectvo, aby chránilo místa přechodu před nepřátelským leteckým bombardováním.

Pásmo útoku volíme se zřetelem k těmto potřebám:

a) Překážku musíme přejít na frontě co možná nejširší, abychom mohli bezpečně vystavět mosty a přepravit dělostřelectvo a ÚV. Šířka fronty závisí na šířce terénního celku, s jehož okrajů je vidět na mosty; útok na úzké frontě (3—4 km) nedovoluje rozptýlit dostatečně místa přechodů dělostřelectva a usnadňuje protivníkovi soustředění obranných prostředků. Jenom na široké frontě můžeme využít příznivých částí terénu, vykonat první přechody s pomocí lehkého materiálu, klamat nepřítele co do těžiště našeho útoku a konečně rozvinout manévru.

U sboru závisí šířka předmostí na palebných prostředcích. Má-li každá ze tří divisí sboru po třech divisních dělostřelectvech, může sbor útočit na frontě 8—9 km. U armády závisí fronta na vzdálenosti cíle, kterého chceme dosáhnout; předmostí hluboké 8—10 km vyžaduje útoku na frontě 20—25 km.

b) Kde útočit? Přechod provádíme současně na několika místech, v několika pásmech dostatečně širokých, aby nepřítel nemohl soustředit své prostředky a byl uveden ve zmatek. Užíváme klamu (klamné přechody), zadýmávání, zachováváme tajnost příprav.

c) Útok provádíme v několika útočných skupinách, jejichž síla i složení závisí na jejich úkolu, jaký jim připadá v rámci celkové operace přechodu. Mezery mezi skupinami volíme takové, aby bylo možno navzájem kombinovat útoky skupin.

d) Volba pásma nebo pásem útoku závisí samozřejmě na úkolu se stálým zřetelem k dalšímu manévru (pokud to dovolují technické možnosti) a na terénu.

Po stránce taktické bude výhodný terén s hustou komunikační sítí, s možností přiblížit se skrytě před pozemním i leteckým pozorováním, přístupný břeh převyšující břeh nepřátelský, dobré pozorovatelný, možnosti obchvatu, na opačném břehu terén vhodný pro útok. Po stránce technické je výhodou: úzká řeka, mírný proud, rovný tok, pevné a ploché břehy snadno přístupné, výpomocný materiál nablízku.

Dokonalé využití terénu je možné jen po podrobném průzkumu.

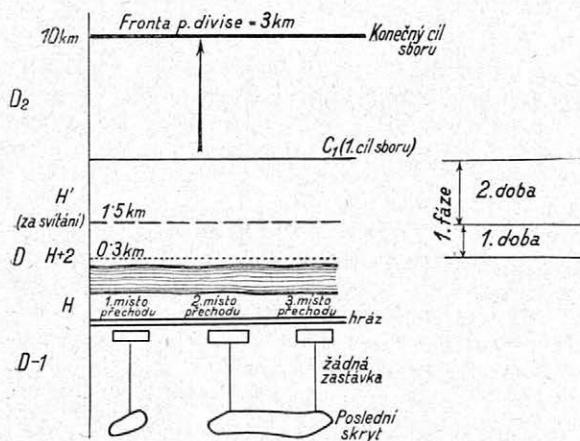
Hloubka předmostí musí být u armády aspoň 8—10 km, uvážíme-li doštel moderního dělostřelectva střední ráže.

Celkový průběh přechodu.

a) Taktika.

Hloubky 10 km nelze dosáhnout jedním tahem pro technické obtíže přechodu a nutnost taktické součinnosti zbraní. ÚV. nezvětší rychlost postupu, protože nepřepřavíme na druhý břeh dostatečné množství tanků, dokud nebudou vystavěny mosty. V tomto kritickém období bude k dispozici jen malý počet lehkých tanků, takže užití ÚV. nezmění charakter přechodu vodního toku. V rámci vyšší jednotky se tedy objeví tři údobí.

Účelem prvního údobí je získat na nepřátelském břehu tak hluboký prostor, aby mohla být započata stavba mostů. Obvykle se účelu dosáhne, dobude-li se

Obr. 1.

prvního dne užšího předmostí hlubokého 3—5 km. To bude 1. cíl sboru (C_1 — viz obr. 1). Operace se provede ve dvou dobách.

První doba: noční přechod (v každé divisi) prvních sledů s úkolem dobýt pobřežních odporů a postupem přímo před sebe dosáhnout zřetelného východiště, na př. cesty rovnoběžné s řekou, ve vzdálenosti asi 1000—1500 m od břehu. Přechod buď s překvapením nebo, nejčastěji, pod ochranou paleb (dělových i pěchotních) s našeho břehu; k přechodu se použije plavidel, v některých případech i lávek.

Prvním sledem rozumí francouzský Polní řád pěchotu nebo jezdecko, malé jednotky ÚV., částice lehkého dělostřelectva. Co se týče pěchoty, jde o síly potřebné k dosažení cíle C_1 prvního údobí. Za tím účelem musíme v noci přepravit na druhý břeh největší část divisní pěchoty, hlavně však vrhnout na druhý břeh v nejkratším čase co nejsilnější první sled. Pravíme: co nejsilnější, neboť síla bude vždy omezena technickými možnostmi přechodu; vynasnažíme se, abychom měli pro každý prapor zvláštní místo přechodu (pláž); říkáme: v nejkratším čase, abychom mohli vést útok spořádaný a metodický.

Budeme mít na příklad dvě vlny. První vlna: tři prapory, přecházející lehkými prostředky; druhá vlna: tři prapory, přecházející po lávkách anebo převážené plavidly; co možná přepravíme i jednu rotu tanků. Potom eventuálně několik prvků lehkého dělostřelectva.

Jakmile prapory 1. sledu přejdou překážku, zaujme se na východišti útočná sestava pro útok v hodinu H' (obvykle za svítání). Jak je vidět, závisí zdar 1. doby přechodu valnou měrou na překvapení, které může úplně nahradit dělostřeleckou přípravu.

Druhá doba: v hodinu H' útok k prohloubení předmostí na 3—5 km a dosažení cíle C_1 ; přechod 3. sledu divisní pěchoty (tři prapory).

Situace, v níž se útočník octne, bude arci záviset na tom, měl-li obránce své hlavní postavení u samé řeky nebo dál od břehu (3–5 km).

Druhé období začíná stavbou nebo opravou mostů. Stavbu lze s vyhlídkou na úspěch podniknout jen tehdy, je-li získané předmostí dost hluboké a dost pevné, aby nepřátelské samočinné zbraně nemohly střílet na most a protivník byl zbaven blízkých a přímých pozorovatelů. Rozkaz k stavbě dá velitel, který provádí přechod, co možná brzo po poledni, nejpозději však asi tři hodiny před setměním, aby mohly být provedeny obhlídky nutné k přesunu dělostřelectva.

Během stavby se pokračuje v přepravě převážením a po lávkách, aby mohl být živěn útok, jenž zatím bez přestávky pokračuje (rozšiřování předmostí).

V třetím období přecházejí hlavní síly. Začne se po hotových mostech a zásadně v noci ze dne D₁ na D₂. Nejprve jde lehké dělostřelectvo, potom těžké prvky hlavních sil. Dne D₂ se vede útok, aby se získalo 10 km terénu.

b) Technika:

Závisí na daném konkrétním případě, jaké prostředky zvolíme a jak přechod organisujeme. Nutno vzít do počtu:

1. charakteristiky vodní překážky (šířku, hloubku, povahu dna, rychlost proudu, trasu toku, druh břehů, brody, ostrovy, sousední toky, nepřátelský břeh, kryty a skryty, možnosti přístupu, druh půdy, roční dobu a počasí): Zvláště důležitá je povaha břehů a okolní terén, neboť jde-li stavba mostů rychle, je za to úprava příchodů k nim pomalá.

Jako příklad možno uvést tato data:

Překážka	Šířka	Hloubka	Proud m/sec.	Pobřeží
Slabá	8–10 m	1–50 m	0–50	Pokryté
Střední	15–20 m	2–3 m	0–75	Prostředně pokryté
Velká	100 m	3–4 m	1 m	Holé
Velmi velká	100–200 m	4–6 m	2–3 m	

2. Charakteristiky převážených nákladů (váha, objem);

3. prostředky, jež máme po ruce. Ode dávna se užívá dvou druhů prostředků: k převážení a k přecházení. Ježto nelze postavit pontonový most, pokud není chráněn před palbou, a ježto musíme použít mnohem těžšího přechodového materiálu než v minulých dobách (pro přepravu motorisovaných útvarů), a protože je dnes obrana mnohem silnější, nutno s počátku provádět přechod jen s pomocí lehkého materiálu a postupně užít těžšího a těžšího.

Počáteční přechod s pomocí lehkého materiálu. Můžeme spoléhat jen na lehké (útokové) lávky nebo na jednotlivá plavidla. Po lávce můžeme přejít, jen je-li možné úplné překvapení a byly-li už převezeny plavidly jisté krycí oddíly. Přechod po lávce je velmi výhodný, záleží však na typu lávky, aby se dala postavit rychle a v největším tichu. Převážení plavidly je pomalé, a proto choulostivé. Za noci ztěžuje seskupování převezných jednotek, a proto nutno učinit důkladná opatření, aby se zabránilo omylům ve směru a rozptýlení, způsobenému snášením plavidel proudem. Převážení plavidly budeme však muset užít téměř vždy, než začneme stavět lávky; dnes se dává přednost jednotlivým plavidlům před soulodími, neboť nejsou tak zranitelná a mají rychlejší koloběh.

Další přechod s pomocí polotěžkého a těžkého materiálu. Těžšího materiálu lze použít, jakmile je dobyto užší předmostí. Používá se soulodí, těžších lávek, přívozů a pontonových mostů.

Vždy musíme počítat se zálohou materiálu a personálu, dosahující aspoň jedné třetiny vypočítané celkové spotřeby. U každého mostu musí být pohotově prostředek převážecí, kdyby snad most by náhle přerušen. Pontonové mosty nutno co nejdříve nahradit mosty výpomocnými, aby se uvolnily mostové soupravy. Často bude výhodné prozatímně rekonstruovat zničená pole stálých mostů.

Jak určit den D.

Určení dne D bude záviset na průzkumu, na umístění dělostřelectva, na shromáždění potřebného střeliva (na př. 3 p. p.) pro den D a tolikéž pro den D₂, a konečně na shromáždění materiálu.

Z toho vypočítáme, kolik na to potřebujeme dní, a pak odvodíme den D.

Máme-li dost času, je výhodné udělat si v týlu na podobném vodním toku zkoušky s vojskem a nacvičit přecházení lehkými prostředky.

Podrobný průběh přechodu.

1. doba — přechod s pomocí lehkého materiálu. Obvykle se uvažuje jenom o převážení jednotlivými plavidly pod ochranou silné palby; není však vyloučen i přechod prvních lehkých prvků s naprostým překvapením, i když je nepřítel velmi ostrážitý, jak se často stalo za světové války. Tyto první lehké prvky umožní často vystavět lávku v úplné tajnosti a přechod celých praporů. Zpravidla přechází zprvu jen pěchota; jakmile je to však jen trochu možné, přidáme k ní doprovodné tanky, ba i částice lehkého dělostřelectva. Vše se děje v rámci divise.

a) Provedení taktické. Dobyty východiště v hloubce 1500 m pro 3—4 prapory v noci (na frontě asi 3 km) musíme provést nadvakrát: nejprve si zvolíme výrazný cíl ve vzdálenosti asi 300 m od břehu, ztečeme pobřežní odpory a zmocníme se prvních skrytů a svahů. Na tento cíl vrhneme jedním rázem první roty praporů 1. sledu; za nimi a pod jejich ochranou se shromáždí hlavní voje praporů a postoupí na východiště, až budou úplně pohromadě a v rukou svých velitelů. Postup se provede současně a jedním tahem.

Při přecházení praporů 1. sledu nutno dbát těchto zásad: důkladná příprava, přesný průzkum v souladu s ženijním vojskem; volba míst přechodu co nejlépe krytých před obráncovou palbou, neboť lepší je, musíme-li překonat obtíže technické a materiální než odpor bdělého a činného protivníka; ochrana přechodu palbami pěchoty a dělostřelectva (utvořit „předmostí ze střel“); přesný časový rozvrh přisunu jednotek k místům přechodu („plážím“); vyhnout se každé zastávce mezi pohotovostním místem a břehem; vybrat jednotky, které budou přecházet první, z jednotek, které už byly po nějakou dobu v postavení na našem břehu a navykly si už pozorovat řeku i nepřátelský břeh; přidělit prvním rotám kulometné čety a hojně zbraní OPÚV.

b) Provedení technické.

Přechod 1. sledu divise (tři prapory). Nejprve přepravíme několik prvků plavidly a pod jejich ochranou postavíme lávky. Je-li řeka široká do 40 m, můžeme klást útokové lávky současně s převážením prvních prvků.

V tomto prvním údobí zpravidla nepoužijeme pontonů, jsou příliš těžké. První roty se tedy přepraví lehkými prostředky, zbytek praporů přejde po lávkách (4 na frontě jednoho praporu). Můžeme předpokládat, že se přechod provede za jednu hodinu. U každého místa přechodu bude jedna ženijní rota.

Dovolí-li to situace, vynasnažíme se nejprve dosáhnout překvapení na vhodných místech a nenadále zdolat nepřátelské pobřežní odpory (stráže) vybranými oddíly, které je napadnou bodákem a tak získají prvních 100 m břehu, potřebných k rychlému přechodu čelních rot.

Přechod 2. sledu divise (tři prapory a jedna rota ÚV.).

Přechod se provede tak, že s každého praporečního místa přechodu přejde jeden prapor s jednou četou ÚV. buď na jednotlivých plavidlech anebo na soulodích; jakmile to bude možné, použije se přívozu. Theoretické časy:

Při přepravě jednotlivými plavidly 1 hodina,

při přepravě soulodími 1.30 hod.,

při přepravě přívozem: tanky 2.30 hod., pěchota 2 hod.

Přisun materiálu.

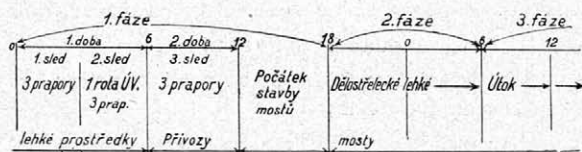
Choulostivá operace, před níž musí vždy předcházet podrobná technická obhlídka v dohodě s pěchotou. K samému břehu můžeme dopravit materiál až v poslední noci (ledaže by byl břeh velmi porostlý). Materiál nutno v skrytech rozptýlit a zastrčit proti všemu pozorování.

Hodinový řád přechodu. Hodina H.

Hodinový řád sestavíme tak, aby se co nejvíce využilo překvapení. Za dne je násilný přechod možný jen v mlze, nebo jde-li jen o úzkou řeku. Proto zpravidla přecházíme v noci, a to v hodinu krátce před úsvitem.

Je důležité přesně určit hodinu H a uvést v soulad zahájení dělové palby i přechod prvních částí pěchoty. V každém případě závisí hodina H na množství pěších jednotek a tanků, jež nutno přepravit, i na povaze a množství prostředků k přechodu.

Nazvěme H hodinou přechodu prvních částí pěchoty a H' hodinou vyrazení praporů 1. sledu z východiště, vzdáleného 1500 m od břehu, k útoku na 1. cíl sboru C₁ (viz přílohu 1) a všimněme si tří případů (obr. 1, obr. 2).

Obr. 2.

1. případ. Přechod pěchoty bez tanků s počáteční podporou dělostřelectva. Za předpokladu, že svítá v 5.30 hod., můžeme stanovit tento časový rozvrh:

Dělostřelecká příprava od 2 hod. do 5.30 hod.

Noční přechod prvních pěších rot ve 4 hod. (hodina H).

Dobytí východiště k útoku v 5.30 hod.

Útok na cíl C₁ asi v 6 hod. (hodina H').

2. případ. Přechod s tanky a za dělostřelecké podpory. Chceme-li v hodinu H' útočit z východiště na C₁ s tanky, musíme stanovit tento hodinový řád (zpětný):

Příjezd tanků na východiště H' — 1 hod.

Konec přepravy tanků přes řeku H' — 2 hod.

Začátek této přepravy H' — 4.30 hod.

Začátek stavby přívozu H' — 6 hod.

Začátek přechodu 1. sledem pěchoty H' — 7.30 hod.

Tedy na celou operaci je potřebí 7½ hodiny.

Vidíme, že má-li se na C₁ útočit v 6 hod. ráno, musíme začít s přechodem pěchoty nejpozději v 6 hod.—7.30 hod., t. j. ve 22.30 hod. předešlého dne a nikoli jako v 1. případě až ve 4 hod. zrána.

3. případ. Přechod pěchoty bez počáteční dělostřelecké podpory.

Lze-li přejít překážku v tichosti po lávkách prvními pěšími rotami dřív, než to nepřítel zpozoruje, zahájí se dělová palba teprve za svítání, v okamžiku, kdy prapory zahájí postup.

Pak může být tento časový rozvrh:

Přísun materiálu ve 23 hod.

Stavba lávek ve 3 hod.—4 hod.

Přechod pěchoty ve 4 hod.

Dělostřelecká příprava v 5 hod.

Dobytí východiště v 5 hod.

Útok na cíl C₁ v 6 hod.

Druhé údobí: přechod s použitím těžkého materiálu. Potřebný počet mostových souprav závisí zřejmě na šířce řeky a na typu materiálu.

Kde postavit mosty? Taktika má přednost před technikou. I když máme dobrá místa, nedbáme jich, nejsou-li v pásmu příhodném pro útok. Hledáme místa skrytá před pozorováním, snadno přístupná a vyžadující na nepřátelském břehu jen malé úpravy. Je žádoucí mít pro každý most v zásobě jedno náhradní místo. Materiál se přiveze v noci co nejbliž a zastře se. Předvídáme velkou posilu personálu (zákopníci!) pro poslední noc, abychom dopravili materiál až k místu stavby.

Kdy stavět mosty? Jakmile dobudeme dostatečného bezpečnostního pásma, nejpozději však koncem odpoledne, abychom umožnili přesun dělostřelectva. Použijeme-li dýmu a umělé mlhy, můžeme začít i dřív.

Kdo staví mosty? Ženíjní roty divisní i sborové. Nesmíme však zapomenout, že divisní ženijní vojsko bude pracovat na dobytém břehu o komunikacích ve prospěch 1. sledu. Budou-li to práce značné, bude dobře světit stavbu mostů jen ženistům od sboru, zesíleným ženistům od armády nebo ze všeobecné zálohy.

Ochrana stavby mostu:

dělostřelectvem: OPL., palba proti bateriím;

stíhacím letectvem;

proti plovoucím minám a zápalným člunům (nebo vorům) zábranami z pilot a postavením děl i kulometů;

umělou mlhou.

Nezapomenout, že pontonové mosty jsou vzácný a choulostivý materiál. Zejména trpí leteckým bombardováním; proto musíme předvídat velmi silnou OPL. nejen během stavby, ale i po celou dobu užívání.

Cirkulace po mostech musí podléhat nejprísnejší kázni.

Použití dělostřelectva.

Přechod řeky vyžaduje velké činnosti dělostřelecké (utvoření „předmostí ze střel“, palba proti bateriím). Pěchotu nutno podporovat neustále; ve dne z největší blízkosti; je potřebí silné palby proti bateriím k umlčení nepřátelského dělostřelectva, střeleckého na naší pěchotu.

Proto je třeba hodně dělostřelectva. Obvykle se snažíme ztrojnásobit organickou dotaci; to znamená pro sbor o třech divisích celkem 27 oddílů 75mm,*) 18 oddílů 155, 12 oddílů hrubého sborového dělostřelectva, nečítajíc v to 2—3 oddíly minometů 150 T.

Vedlejší je umlčování nepřátelského dělostřelectva. Zahájí se hned na počátku přechodu s největší prudkostí; zvlášť účinné musí být při přechodu na cíl C₁ a v noci se dne D. na D₂. Divisní oddíly 155 CS mohou být povolány k zesílení sborového dělostřelectva.

*) Francouzská organizace.

Úkoly. Noční příprava dělostřelecká bude méně účinná, zato však bude vedena jen na úzký poměrně pruh terénu a během útoku bude pokračovat ve způsobu postupných a částečných příprav. Palba proti bateriím bude prováděna od počátku přechodu s velkou silou.

Je-li nepřítel usazen na samém břehu, bude někdy třeba couvnout s naší přechotou (na našem břehu) a přisunout zranitelné prostředky pro přechod (pontony) až v posledním okamžiku. Jakmile se rozední, používat hojně dýmových clon a zakrýt celé říční údolí. Jak se začnou stavět mosty, bude dobré zadýmovat široké prostory v pásmech přechodu, aby se nepřátelské dělostřelectvo nemohlo zastřílet pomocí letců. Podle povětrnostních poměrů použijeme buď dýmného střeliva nebo zadýmovacích přístrojů. K zadýmování můžeme použít i letounů, létajících nízko podél údolí.

Divisní dělostřelectvo se přisune k řece tak, aby mohlo s dostřelem 5 km střílet bez přemístění na cíl, jehož má být dosaženo dne D_1 . Také sborové dělostřelectvo bude posunuto vhodně kupředu.

Za uvedených poměrů nebude vhodné přemísťovat dělostřelectvo dne D_1 (vyjímajíc snad několik baterií, přepravených co nejdřív na druhý břeh). Většina děl 75mm a část 105mm se přemístí v noci s D_1 na D_2 , zbytek se posune do samého údolí. S přesunem 155mm počkáme. Při stanovení počtu dělostřeleckých jednotek, které se mají přemístit na druhý břeh, je dobré vypočítat též množství munice, které chceme přepravit (3 p. p.).

Zásobování municí. Armáda přisune munici do nádražních skladů a předsunutých skladů a vynasnaží se zřídit dne D_2 výdejny u řeky.

Chceme mít na př. dne D_1 3 p. p., dne D_2 rovněž 3 p. p., dne D_3 plné trény. Za tím účelem vypočítáme dopravní možnosti a odvodíme potřebný čas (na př. čtyři noci); tento čas bude mít vliv na určení dne D_1 , ledaže by se velitel spokojil menší zásobou střeliva, aby mohl útočit dřív.

Použití mostů dělostřelectvem. Počítáme-li, že hodinová výkonnost pontonového mostu je 2 oddíly 75mm hipo, nebo 2 oddíly 75mm vezené, 1 oddíl 155, 100 tun munice hipo nebo 300 tun munice auto, dostaneme na př. pro jednu noc (s D_1 na D_2) tuto cirkulaci:

	Hipo	Auto
9 oddílů 75 hipo a 2 odd. 105	5.30 hod.	—
9 oddílů 75 vezených	—	4.30 hod.
2 p. p. střeliva	—	—
hipomob. mun. kol. 135 t }	1.20 hod.	20'
automob. mun. kol. 105 t }		
Prázdné mun. vozy 1 p. p., návrat	2.45 hod.	40'
Skup. mun. kolon, návrat	1.20 hod.	20'
Plné mun. vozy s 1 p. p.	2.45 hod.	40'
	14 hod.	6.30 hod.

Celkem 20 hod. 30. min.

To znamená na každý most po 7 hodinách.

Hodinový řád dělostřelecké palby. Od H do H': H: palebná přehrada 75mm na 300 m od nepřátelského břehu; H+5': přeložení přehrady na 500 m (přehrada 155mm o 300 m dále); H+2 hod.: přeložení přehrady za výchozí skoky po 200 m ve 4–5 minutách.

Palby na 300 nebo 500 m od břehu budou ovšem choulostivé v noci; bude nutno se zastřílet za dne, ovšem nenápadně; stačí jedno dělo na oddíl.

Použití tanků.

Viděli jsme, že tanků nelze použít hned od počátku přechodu a že jejich zásah ve větším počtu je možný až po vystavění mostů. Záleží však na tom přepravit co nejdříve tanky lehké — třeba v omezeném počtu — k urychlení dobytí předmostí ve chvílích, kdy je nejhorší spojení mezi pěchotou a dělostřelectvem; viděli jsme také, že chceme-li použít tanků v prvním údobí, musíme začít operaci hodně brzy v noci.

Použití tanků v prvním údobí má tedy za účel rozšířit co nejrychleji předmostí, dobyté prvními sledy pěchoty; nejde tedy o masové užití ÚV. v nevhodnějším pásmu, nýbrž o jejich pomoc na celé frontě, ale do malé hloubky a jednotlivými akcemi; které však mohou zdolat místní nepřátelské odpory. K tomuto řešení nutí ostatně možnosti technické, neboť v druhé části noci dopravíme na druhý břeh jen malý počet tanků.

Použití letectva.

V takové operaci se taktická situace často mění. Proto máme-li omezené prostředky, musíme je soustředit u sboru, který dá úkoly. Pro sbor to bude průzkum, vyhledávání cílů, zastřelování nebo kontrola paleb; pro divise: doprovod, vytyčení, dělostřelecké úkoly. U armády bude použití značného dělostřelectva vyžadovat zvláštního pozorovacího letectva.

Kromě toho musí letectvo chránit přechod před nepřátelským letectvem: lehkým letectvem: hlídky střežící nepřetržitě dne D₁ mosty během jejich stavby a během přechodu proudů. Ježto organická peruť může dát jen 6 hlídek po 3 letounech denně, musí být posílena o 1 peruť ze zálohy;

OPL. (děla i kulomety); většina na našem břehu, dokud nepřejde hlavní část vojsk; část prostředků OPL. se přepraví brzy na nepřátelský břeh, aby chránila přecházení s pomocí lehkých prostředků, pak stavbu mostů a konečně používání mostů. OPL. se zúčastní jednotky 2. sledu svými kulomety.

Konečně letectvo zasáhne i bombardováním (v noci těžkými bombardovacími letouny na nádraží, ve dne lehkými bombardovacími letouny na cíle nahodilé).

Použití pojítek.

V tak obtížné a choulostivé operaci nutno použít pojítek jistých. Proto se SV. sborů před útokem nepřemisťují, SV. divisi nutno přisunout včas, aby nebyla dál než 4—5 km od řeky a byla v dalším průběhu nejvýš 5—6 km od 1. sledu; velitelé divisi přejdou řeku teprve tehdy, až bude spojení přes řeku bezpečně zřízeno.

S počátku se použije k spojení obou břehů radia; divise však musí zřídit co nejdříve spojení telefonní. Útočné skupiny se spojí s předsunutou zpravodajskou ústřednou, jež se posune před útokem na náš břeh a potom přemístí na druhý břeh.